

Татъ Батър

Имало едно време един човек. На него му се родил син. Минало време, детето станало на една годинка и трябвало да се кръщава. Жена му обаче казала:

– Искам, мъжо, Татъ Батър (поп на румънски) от града да доведеш. Впрегни коня и каруцата и доведи Татъ Батър от града.

Съгласил се човекът с искането на жена си и тръгнал към града. Открил Татъ Батър, качил го на каруцата и тръгнали да се връщат обратно. Не щеш ли, на един завой, наклонила се каруцата и попът се изтърсил на земята. Човекът обаче бил толкова замислен за това как детето му ще порасне, ще стане голям човек, ще си избере млада жена и хубава професия, че дори не забелязал какво се случило с попа. По едно време, къде погледнал – попът го няма. Дръпнал юздите на коня и обърнал обратно. Стигнал обратно до мястото, където попът бил паднал. А той още там си лежал. Много хора били минали, но никой не се спрял да му помогне. Вдигнал го човекът полека и го сложил отзад на каруцата. Потегли пак към село, но този път не за кръщенка, а попа да лекуват. Завел го той у дома си. Жена му веднага направила компреси, дала му билки и не след дълго Татъ Батър отново бил на крака. Оправил се.

Започнали кръщенето. Кръстил попът детето както си му е християнският обичай, а накрая прибавил и своята благословия:

– Както бащата ти на мен помогна, така и ти да помагаш на хората! С добро да те споменават и Божията благословия в твоя дом да влезе!

И така, когато детето пораснало и то станало поп – да кръщава и да помага на хората с Божията благословия, защото както се отнесеш към хората, така и те ще се отнасят към теб.

